

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στο άρθρο 2 της οδηγίας 2000/78/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία ⁽¹⁾ (στο εξής: οδηγία) η διατήρηση της διαπλαστικής ενέργειας διοικητικής αποφάσεως εκδοθείσας βάσει του πειθαρχικού δικαίου των δημοσίων υπαλλήλων (στο εξής: πειθαρχική απόφαση) και καταστάσας αμετάκλητης βάσει της εθνικής νομοθεσίας με την οποία επιβλήθηκε στον δημόσιο υπάλληλο η πειθαρχική ποινή της υποχρεωτικής συνταξιοδότησεως με ταυτόχρονη περικοπή της καταβλητέας συντάξεως, εφόσον,

κατά τον χρόνο της εκδόσεώς της, η διοικητική αυτή απόφαση δεν διεπόταν ακόμα από διατάξεις του δικαίου της Ένωσης, ιδίως δε από την οδηγία, πλην όμως

μια (υποθετική) παρόμοια απόφαση θα αντέβαινε στην οδηγία, αν εκδιδόταν σε χρόνο τέτοιο ώστε να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας *ratione temporis*;

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, απαιτείται, βάσει του δικαίου της Ένωσης, για την άρση της διακρίσεως
- α. να θεωρηθεί ότι ο δημόσιος υπάλληλος, για τους σκοπούς του καθορισμού του ποσού της συντάξεώς του, δεν ήταν συνταξιούχος μεταξύ της ημερομηνίας ενάρξεως ισχύος της διοικητικής αποφάσεως και της ημερομηνίας που συμπλήρωσε το νόμιμο όριο ηλικίας συνταξιοδότησεως, αλλά είχε παραμείνει εν ενεργεία, ή
 - β. αρκεί, για τον σκοπό αυτόν, να αναγνωριστεί ότι δικαιούται να λάβει το πλήρες ποσό της συντάξεως το οποίο του αναλογεί λόγω συνταξιοδότησεως κατά την ημερομηνία που ορίζεται στη διοικητική απόφαση;
- 3) Εξαρτάται η απάντηση που θα δοθεί στο δεύτερο ερώτημα από το αν ο δημόσιος υπάλληλος επεδίωξε με δική του πρωτοβουλία την πραγματική ανάληψη δραστηριότητας ως εν ενεργεία δημόσιος υπάλληλος της Ομοσπονδίας πριν από τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησεως;
- 4) Σε περίπτωση που –ενδεχομένως και σε συνάρτηση με τις περιγραφόμενες στο τρίτο ερώτημα περιστάσεις– η άρση της ποσοστιαίας περικοπής της συντάξεως κριθεί επαρκής:
- Μπορεί να θεωρηθεί ότι η υπεροχή έναντι της εθνικής νομοθεσίας της προβλεπόμενης στην οδηγία απαγορεύσεως των διακρίσεων είναι υποχρεωτική για τα εθνικά δικαστήρια κατά τον καθορισμό του ποσού της συντάξεως, ακόμη και όσον αφορά περιόδους αναφοράς πριν από την ημερομηνία ενάρξεως της άμεσης εφαρμογής της οδηγίας στην εθνική έννομη τάξη;
- 5) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τέταρτο ερώτημα: Μέχρι ποιο χρονικό σημείο ανατρέχει η εν λόγω «αναδρομική ισχύς»;

⁽¹⁾ ΕΕ L 303, σ. 16.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Münster (Γερμανία) στις 17 Μαΐου 2017 — Harry Mensing κατά Finanzamt Hamm

(Υπόθεση C-264/17)

(2017/C 283/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Münster

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Harry Mensing

Καθής: Finanzamt Hamm

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 316, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾ (στο εξής: οδηγία ΦΠΑ), την έννοια ότι οι υποκείμενοι στο φόρο μεταπωλητές μπορούν να εφαρμόσουν το καθεστώς του περιθωρίου κέρδους και επί παραδόσεως αντικειμένων καλλιτεχνικής αξίας που τους παραδόθηκαν, στο πλαίσιο ενδοκοινοτικής συναλλαγής, από το δημιουργό τους ή τον διάδοχό του, οι οποίοι δεν συγκαταλέγονται μεταξύ των προσώπων τα οποία αναφέρει το άρθρο 314 της οδηγίας ΦΠΑ;

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Επιβάλλει το άρθρο 322, στοιχείο β', της οδηγίας ΦΠΑ να μην παρέχεται στον μεταπωλητή δικαίωμα εκπτώσεως του προκύπτοντος από την ενδοκοινοτική απόκτηση αντικειμένων καλλιτεχνικής αξίας φόρου επί των εισροών, ακόμη και αν δεν υφίσταται διάταξη στο εθνικό δίκαιο που να περιέχει αντίστοιχη ρύθμιση;

(¹) EE L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 17 Μαΐου 2017 — Rhein-Sieg-Kreis κατά Verkehrsbetrieb Hüttebräucker GmbH, BVR Busverkehr Rheinland GmbH

(Υπόθεση C-266/17)

(2017/C 283/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Rhein-Sieg-Kreis

Εφεσίβλητες: Verkehrsbetrieb Hüttebräucker GmbH, BVR Busverkehr Rheinland GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εφαρμόζεται το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007 (¹) σε δημόσιες συμβάσεις οι οποίες δεν αποτελούν συμβάσεις που λαμβάνουν, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του ίδιου κανονισμού, τη μορφή συμβάσεων παραχωρήσεως υπηρεσιών κατά τα οριζόμενα στις οδηγίες 2004/17/ΕΚ (²) ή 2004/18/ΕΚ (³);

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

- 2) Σε περίπτωση που μεμονωμένη αρμόδια αρχή αναθέτει, σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007, σύμβαση παροχής δημόσιας υπηρεσίας απευθείας σε εγχώριο [ελεγχόμενο] φορέα, είναι ασύμβατο με την άσκηση ελέγχου από την αρχή αυτή από κοινού με τους λοιπούς εταίρους του εγχώριου φορέα το ότι η εξουσία επεμβάσεως στις δημόσιες επιβατικές μεταφορές σε δεδομένη γεωγραφική περιοχή [άρθρο 2, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007] κατανέμεται μεταξύ της μεμονωμένης αρμόδιας αρχής και μιας ομάδας δημόσιων αρχών η οποία παρέχει ολοκληρωμένες δημόσιες υπηρεσίες επιβατικών μεταφορών, επί παραδείγματι με το να διατηρεί η μεμονωμένη αρμόδια αρχή την εξουσία αναθέσεως συμβάσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας σε εγχώριο φορέα, ενώ η εξουσία του καθορισμού της τιμολογιακής πολιτικής απονέμεται σε ένωση φορέων συγκοινωνιών που φέρει τη μορφή συνδέσμου οργανισμών τοπικής αυτοδιοικήσεως, στον οποίον ανήκουν, εκτός της μεμονωμένης αρχής, περαιτέρω αρχές που είναι αρμόδιες στις δικές τους γεωγραφικές περιοχές;
- 3) Σε περίπτωση που μεμονωμένη αρμόδια αρχή αναθέτει, σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007, σύμβαση παροχής δημόσιας υπηρεσίας απευθείας σε εγχώριο [ελεγχόμενο] φορέα, είναι ασύμβατο με την άσκηση ελέγχου από την αρχή αυτή από κοινού με τους λοιπούς εταίρους του εγχώριου φορέα το ότι, βάσει του εταιρικού καταστατικού του, κατά τη λήψη αποφάσεως σχετικά με τη σύναψη, την τροποποίηση ή τη λύση συμβάσεως παροχής δημόσιας υπηρεσίας κατ' άρθρον 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007, δικαίωμα ψήφου έχει μόνον ο εταίρος εκείνος που αναθέτει, ο ίδιος ή μέσω του έμμεσου ή άμεσου ιδιοκτήτη του, στον εγχώριο φορέα τη σύμβαση παροχής δημόσιας υπηρεσίας κατ' άρθρον 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007;
- 4) Επιτρέπεται, βάσει του άρθρου 5, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007, να παρέχει ο εγχώριος φορέας δημόσιες υπηρεσίες επιβατικών μεταφορών και σε άλλες τοπικές αρμόδιες αρχές εντός του πεδίου δικαιοδοσίας τους (συμπεριλαμβανομένων των εξωτερικών γραμμών ή άλλων βοηθητικών στοιχείων της δραστηριότητας αυτής που εισέρχονται στο έδαφος γειτονικών αρμόδιων τοπικών αρχών), όταν οι σχετικές συμβάσεις δεν συνάπτονται κατόπιν διοργανώσεως διαδικασίας διαγωνισμού;
- 5) Επιτρέπεται, βάσει του άρθρου 5, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007, να παρέχει ο εγχώριος φορέας δημόσιες υπηρεσίες επιβατικών μεταφορών εκτός του πεδίου δικαιοδοσίας της αναθέτουσας αρχής για λογαριασμό άλλων φορέων αστικών συγκοινωνιών δυνάμει συμβάσεων παροχής υπηρεσιών οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της μεταβατικής ρυθμίσεως που θεσπίζεται με το άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007;